

HOTĂRÂRE nr. 779 din 23 septembrie 2015

pentru aprobarea Strategiei naționale de ordine și siguranță publică 2015-2020

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 763 din 13 octombrie 2015

Data Intrării în vigoare: 13 Octombrie 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Se aprobă Strategia națională de ordine și siguranță publică pentru perioada 2015-2020, denumită în continuare Strategia națională, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale se aprobă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia, prin dispoziția secretarului de stat pentru ordine publică din Ministerul Afacerilor Interne.

ART. 3

Finanțarea obiectivelor prevăzute în Strategia națională și în planul de acțiuni prevăzut la art. 2 se face în limita fondurilor aprobate anual prin legile bugetare anuale, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legii.

**PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA**

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu

Ministrul mediului,
apelor și pădurilor,
Grațierea Leocadia Gavrilescu

Ministrul economiei,
comerțului și turismului,
Mihai Tudose

Ministrul transporturilor,
Iulian-Ghiocel Matache

Ministrul pentru societatea informațională,
Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

p. Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Gabriel Crețu

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opreș

p. Directorul Serviciului Român de Informații,

Florian Coldea

Directorul Serviciului de Informații Externe,
Mihai-Răzvan Ungureanu

București, 23 septembrie 2015.
Nr. 779.

ANEXĂ

STRATEGIA NAȚIONALĂ DE ORDINE ȘI SIGURANȚĂ PUBLICĂ 2015-2020

CUPRINS

I. ABORDAREA STRATEGICĂ

II. CONTEXT EUROPEAN ȘI NAȚIONAL - RISCURI ȘI VULNERABILITĂȚI ACTUALE

Riscuri și vulnerabilități identificate la nivelul Uniunii Europene

Riscuri și vulnerabilități identificate la nivel național

- Consumul și traficul de droguri
- Traficul de ființe umane
- Migrația ilegală
- Frauda și evaziunea fiscală
- Contrabanda cu produse accizabile și alte operațiuni ilicite preferate de rețelele infracționale
- Contrafacerea și infracțiunile care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală

- Corupția

- Criminalitatea informatică

III. OBIECTIVE ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

IV. INDICATORI DE PERFORMANȚĂ

V. IMPLICAȚII PENTRU BUGET

VI. ETAPE URMĂTOARE

- Punerea în aplicare a Strategiei
- Monitorizare și evaluare

PREAMBUL

Într-o lume globală complexă, dinamică și conflictuală, puternic afectată de

criza economică și financiară, siguranța cetățenilor și ordinea publică reprezintă obiective fundamentale ale guvernării țării noastre. Ele au ca domeniu de referință drepturile fundamentale ale omului, ordinea constituțională și se înfăptuiesc în contextul participării active la construcția europeană, cooperării euroatlantice și evoluțiilor globale.

Ca stat membru al Uniunii Europene și Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, România face parte dintr-un spațiu de libertate, securitate și justiție, bazat pe valori, interese și obiective comune, pe principiile și normele democrației, statului de drept și pe caracteristicile economiei de piață.

Specific pentru poziția geografică a României sunt relevate și riscuri asociate apariției și multiplicării zonelor de instabilitate în proximitatea țării, cu consecințe directe asupra intereselor Alianței Nord-Atlantice și ale Uniunii Europene.

Dreptul la libera circulație a capitalului, mărfurilor, serviciilor și persoanelor în spațiul Uniunii Europene, oportunitățile oferite de globalizarea economică și de actualele tehnologii moderne au creat noi oportunități pentru mediul infracțional de a-și extinde domeniile și raza de acțiune, dobândind un caracter transfrontalier tot mai bine organizat și internaționalizat.

Dezvoltarea extrem de rapidă a internetului, a transportului și a noilor tehnologii la nivel mondial reprezintă deopotrivă factori care favorizează dezvoltarea economică, dar și oportunități de penetrare în diverse medii pentru criminalitate.

În context, este necesară întreprinderea unor acțiuni concertate la nivel național în vederea reducerii actelor de corupție și a destructurării rețelelor infracționale infiltrate în economie, precum și a limitării posibilităților pe care economia globalizată le generează pentru criminalitatea organizată.

Cele mai mari amenințări la adresa siguranței cetățenilor și a mediului de afaceri din România le reprezintă manifestările criminalității organizate. Cele mai versatile, specializate și păgubitoare grupuri organizate care acționează în spațiul României sunt concentrate în domeniul economico-financiar (evaziune, contrabandă, tranzacții ilegale, spălare de bani) și al contractelor cu statul, constituind pilonii principali ai economiei subterane și importante surse de corupție. Ca pondere a prejudiciilor create și ca răspândire pe teritoriul național, acestea sunt urmate de grupurile organizate profilate pe trafic de droguri, trafic de persoane (în special exploatare sexuală) și criminalitate cibernetică.

Criminalitatea organizată transfrontalieră, migrația ilegală, criminalitatea informatică și pirateria software au evoluat, profitând continuu de libertățile și tehnologiile moderne oferite de piața internă a Uniunii Europene.

Gravitatea, repetabilitatea și cumulul prejudiciilor faptelor asociate acestor tipuri de criminalitate afectează valorile prevăzute de Constituția României și legislația națională și europeană din domeniul siguranței cetățeanului, lezând ordinea de drept, bugetul general consolidat al statului și climatul de exercitare neîngrădită a

drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor.

Astfel, dinamica acestor fenomene impune o atenție deosebită materializată în politicile specifice ale Guvernului României, care au la bază mecanisme distincte de răspuns la formele de manifestare a criminalității circumscrise amenințărilor în domeniul siguranței cetățeanului din responsabilitatea instituțiilor guvernamentale.

Având în vedere noile provocări generate de amenințările convenționale și/sau neconvenționale, precum și amploarea și consecințele fenomenului criminalității, se impune o nouă abordare strategică integrată, care să ia în considerare situația specifică a României și vulnerabilitățile acesteia, inclusiv prioritizarea acțiunilor care urmează să fie sprijinite din fondurile destinate afacerilor interne.

Prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 535/2014 privind înființarea Grupului interministerial strategic pentru creșterea capacității de acțiune a instituțiilor guvernamentale în prevenirea și combaterea criminalității ce se circumscrie amenințărilor în domeniul securității naționale a fost operaționalizat Grupul interministerial strategic pentru creșterea capacității de acțiune a instituțiilor guvernamentale în prevenirea și combaterea criminalității ce se circumscrie amenințărilor în domeniul securității naționale, denumit în continuare GIS, cu rol strategic de platformă de cooperare între structurile cu atribuții în domeniul securității naționale, precum și alte instituții guvernamentale și neguvernamentale, în vederea asigurării coerenței în realizarea politicilor de prevenire și combatere a criminalității, prin punerea în comun a tuturor capabilităților, reducerea costurilor și creșterea eficienței.

I. ABORDAREA STRATEGICĂ

Schimbările mediului socioeconomic intervenite pe parcursul ultimilor ani au afectat stabilitatea economică și securitatea regională, crescând cerințele și presiunea asupra sistemului național de ordine și siguranță publică.

Pentru a contracara aceste provocări și pentru a oferi o reacție fermă în direcția unor politici multidisciplinare, Guvernul României, prin intermediul instituțiilor cu atribuții în domeniu, are obligația să evalueze riscurile, vulnerabilitățile și tendințele în materie de ordine și siguranță publică și să ofere o abordare strategică acestei problematice, astfel încât structurile cu competențe în domeniu să își poată îndeplini misiunea. Stabilirea obiectivelor și direcțiilor de acțiune în următorii 5 ani are la bază o analiză a caracteristicilor fenomenului infracțional.

Viziunea Strategiei naționale de ordine și siguranță publică 2015-2020, denumită în continuare Strategia națională, urmărește eficientizarea sistemului de ordine publică și siguranță printr-o abordare proactivă, orientată către nevoile de securitate în serviciul cetățeanului, precum și prin asigurarea unui mediu caracterizat prin ordine, libertate și justiție. Prezenta strategie națională este

centrată atât pe perfecționarea și aplicarea riguroasă a cadrului normativ, menținerea unui grad ridicat de profesionalizare a personalului și consolidarea instituțională a structurilor cu atribuții în domeniul specific, fapt ce va conduce la reducerea costurilor și creșterea gradului de performanță în prevenirea și combaterea fenomenului infracțional, cât și pe creșterea gradului de implicare a societății civile în prevenirea și combaterea fenomenului criminalității.

În acest scop, Strategia națională propune soluții menite să eficientizeze măsurile pentru protejarea economiei naționale împotriva infiltrărilor de natură infracțională, a spațiului cibernetic, pentru creșterea nivelului de securitate al cetățenilor, precum și pentru securizarea frontierelor, inclusiv a celor externe Uniunii Europene.

În context, Strategia națională stabilește un cadru comun de acțiune pentru structurile Ministerului Afacerilor Interne, prin intermediul a 6 obiective generale care, împreună cu direcțiile de acțiune aferente, vor contribui la prevenirea și combaterea fenomenului infracțional, garantarea drepturilor și libertăților cetățenești și a securității cetățeanului, protejarea proprietății publice și private, precum și la asigurarea climatului necesar funcționării instituțiilor statului, astfel încât România să devină un loc mai sigur și un stat pregătit.

Documentul strategic de referință are la bază analizele efectuate asupra evoluției fenomenului infracțional, având în vedere că amenințărilor convenționale le sunt asociate, din ce în ce mai frecvent, cele neconvenționale, care sunt abordate de strategii sectoriale proprii în funcție de domeniul vizat. Astfel, riscurile și vulnerabilitățile care se manifestă în domeniul ordinii și siguranței publice s-au transformat, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, focalizându-se pe segregarea nucleelor existente la nivelul grupărilor de criminalitate, care au devenit din ce în ce mai bine organizate, specializate, conectându-se cu rețele criminale externe similare, unele dintre acestea având legături și cu organizații teroriste.

În ceea ce privește terorismul, în prezent România nu se confruntă cu o amenințare majoră directă, însă caracterul paneuropean și dimensiunile pe care acest fenomen le are în unele dintre statele membre ale Uniunii Europene impun, la nivel național, o abordare solidară, în cadrul Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, ca singur mijloc de gestionare eficient.

De asemenea, Strategia este în concordanță cu documente strategice naționale*1), precum și cu documente strategice*2) ale Uniunii Europene, context în care gestionarea problemelor trebuie să aibă la bază cooperarea interinstituțională și internațională, iar politicile de combatere a criminalității trebuie să fie în concordanță cu amploarea provocărilor identificate.

*1) Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului, Hotărârea Guvernului nr. 215/2012 privind aprobarea Strategiei

naționale anticorupție pe perioada 2012-2015, a Inventarului măsurilor preventive anticorupție și a indicatorilor de evaluare, precum și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale anticorupție 2012-2015, Hotărârea Guvernului nr. 1.142/2012 privind aprobarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012-2016, a Planului național de acțiune 2012-2014 și a Planului național de acțiune 2015-2016 pentru implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012-2016, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 784/2013 privind aprobarea Strategiei naționale antidrog 2013-2020 și a Planului de acțiune în perioada 2013-2016 pentru implementarea Strategiei naționale antidrog 2013-2020, Minuta Dialogului Politic cu România, Hotărârea Guvernului nr. 271/2013 pentru aprobarea Strategiei de securitate cibernetică a României și a Planului de acțiune la nivel național privind implementarea Sistemului național de securitate cibernetică, Hotărârea Parlamentului României nr. 33/2015 privind aprobarea Strategiei naționale de apărare a țării pentru perioada 2015-2019.

*2) Strategia de securitate internă a Uniunii Europene; Ciclul de politici ale Uniunii Europene pentru combaterea criminalității grave și a criminalității organizate pentru perioada 2014-2017; Programul post-Stockholm; Pactul european de combatere a traficului internațional de droguri - anihilarea rutelor de trafic de cocaină și heroină; Pactul european împotriva drogurilor sintetice; Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene: un ciber spațiu deschis, sigur și securizat; Acțiunea Uniunii Europene privind presiunile migrației; Strategia Uniunii Europene în materie de droguri 2013-2020; Strategia Uniunii Europene pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane; Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, precum și către Curtea de Conturi privind Strategia Antifraudă a Comisiei; Analiza anuală a riscurilor elaborată de Frontex; Raportul EUROPOL - SOCTA 2013.

II. CONTEXT EUROPEAN ȘI NAȚIONAL - RISCURI ȘI VULNERABILITĂȚI ACTUALE

- Riscuri și vulnerabilități identificate la nivelul Uniunii Europene

La nivelul Uniunii Europene a fost identificată o serie de factori favorizanți și vulnerabilități care pot fi exploatate de elementele infractoare în desfășurarea activităților ilicite, după cum urmează: criza economică, nodurile importante de transport, comunitățile din diasporă, corupția, entități constituite legal prin care se realizează activități ilicite, atitudinea și comportamentul publicului față de anumite infracțiuni, raportul dintre riscuri și beneficii în urma săvârșirii unui anumit tip de

infrafracțiuni, ușurința entităților infracționale de a pătrunde pe piețele de desfacere, internetul, comerțul electronic, legislația și oportunitățile transfrontaliere, furturile de identitate și fraudă prin folosirea documentelor falsificate. Astfel, inclusiv analiza Europol a evidențiat riscul ca România să fie afectată de aceste vulnerabilități.

În urma analizării tuturor tendințelor, Europol a identificat 7 amenințări actuale de care statele membre vor trebui să țină cont în momentul în care își vor formula direcțiile de acțiune în ceea ce privește combaterea criminalității organizate, respectiv:

- a) migrația ilegală;
- b) traficul de ființe umane;
- c) contrafacerea mărfurilor și produselor din domeniul sanitar și farmaceutic;
- d) infracțiuni economice săvârșite prin intermediul firmelor de tip "fantomă" - rambursarea ilegală a TVA;
- e) producția și traficul de droguri sintetice;
- f) criminalitatea informatică;
- g) spălarea de bani.

De asemenea, au mai fost identificate două posibile amenințări care trebuie avute în vedere și tratate ca posibile domenii de acțiune pentru grupările de criminalitate organizată, respectiv:

- a) infracțiunile în domeniul mediului - traficul ilicit de deșeuri;
- b) fraudele în domeniul energiei și fraudele rezultate din comerțul cu certificate verzi.

- Riscuri și vulnerabilități identificate la nivel național

La nivel național, amploarea și diversitatea fenomenului infracțional, modalitățile de manifestare, persistența, gradul de generalizare, precum și caracterul pronunțat transfrontalier al acestuia, mobilitatea crescută a grupărilor de criminalitate organizată, utilizarea de către acestea a noilor tehnologii din domeniul IT&C fac necesară dezvoltarea unei abordări mai flexibile și capabile să asigure reacții oportune la nivel instituțional pentru combaterea fenomenului infracțional.

Conform rezultatelor publicate de ultimele două sondaje Eurobarometru, numai 5% dintre respondenții români chestionați cu privire la cele mai importante probleme cu care se confruntă în plan personal au apreciat criminalitatea ca fiind o problemă importantă, valoare similară celei înregistrate la nivel european și în scădere față de anii anteriori, când între 7 și 9% dintre români considerau criminalitatea o problemă.

Deși rezultatele obținute în ultimii ani, precum și sondajele efectuate arată că siguranța cetățeanului și gradul de încredere a cetățenilor în instituțiile cu atribuții în domeniul ordinii și siguranței publice sunt în creștere, dinamica fenomenului infracțional rămâne o amenințare permanentă asupra climatului de siguranță și

bunăstării cetățenilor, prin posibile amenințări precum:

- manifestări de rasism, xenofobie, extremism și alte forme de intoleranță ce pot genera tulburări ale ordinii publice sau se pot transforma în acte de violență la adresa cetățenilor, bunurilor materiale ale acestora sau ale comunității;

- creșteri ale fenomenului infracțional pe fondul:

- deteriorării standardelor de viață, degradării mediului familial și a sistemului educațional;

- manifestării și proliferării în cadrul unor segmente ale noii generații a unui accentuat comportament nonconformist, de respingere a standardelor de conviețuire socială;

- schimbării modurilor de operare în comiterea unor infracțiuni, prin importul unor genuri de infracțiuni atipice spațiului românesc;

- neintegrării în societate a persoanelor fără ocupație și/sau rămase fără ocupație;

- creșterea decalajului economic între unele zone geografice, precum și în rândul populației;

- apariția unor crize economice atât la nivel european, cât și la nivel regional, zonal;

- degenerarea adunărilor publice, spontane sau organizate, cu caracter revendicativ, de protest sau a altor forme de manifestare a cetățenilor în spațiul public, pe fondul nemulțumirilor în plan social.

Din analizele efectuate rezultă următoarele categorii de infracțiuni săvârșite de grupările de criminalitate organizată cu impact major asupra ordinii publice și siguranței cetățeanului:

* Consumul și traficul de droguri

Fenomenul traficului de droguri este caracterizat de provocări tot mai mari, în special din cauza câștigurilor importante obținute de către liderii grupurilor organizate și a diversificării categoriilor de droguri nou-introduse pe piață în ultimii ani, prin apariția substanțelor psihoactive. Combaterea traficului de droguri rămâne o prioritate atât a organismelor internaționale ale Uniunii Europene, cât și a Guvernului României, fenomenul fiind abordat și în documentele strategice naționale.

România reprezintă, în principal, o zonă de tranzit și pentru depozitarea temporară a drogurilor de mare risc. Rolul grupărilor de criminalitate organizată autohtone implicate în operațiuni de trafic de droguri este acela de a sprijini sau derula operațiuni de livrare a produselor narcotice spre statele din Occident.

Poziția geografică a României favorizează includerea țării noastre în cadrul marilor rețele de trafic internațional.

Potențialul deosebit al portului Constanța pentru dezvoltarea economică a României, reprezentat în special de poziția geostrategică la confluența rutelor celor

trei coridoare de transport paneuropene, creează premisele ca țara noastră să constituie principala poartă de intrare a produselor și bunurilor provenite de pe piețele emergente din estul Asiei și Orientul Mijlociu, precum și o alternativă semnificativă pentru accesul unor cantități însemnate de cocaină către spațiul comunitar.

În ultimii doi ani, comercializarea pe piața din România a substanțelor psihoactive - prin metoda clasică "magazine de vise" - a înregistrat o scădere semnificativă, ca urmare a măsurilor legislative adoptate și a activităților de combatere întreprinse de autoritățile de aplicare a legii. Pe acest fond, vânzarea-cumpărarea acestor substanțe stupefiante se realizează cu o pondere mai mare prin intermediul internetului.

Tendențe și factori de risc

- Traficul de droguri are un pronunțat caracter transfrontalier, numărul cetățenilor români implicați fiind în creștere.
- Grupările de criminalitate organizată și-au intensificat operațiunile, diversificându-și rutele de trafic de droguri.
- Mediul virtual reprezintă un instrument și un spațiu propice pentru aprovizionarea cu precursori și substanțe psihoactive.
- Substanțele chimice folosite în scopuri licite pot fi deturnate de către organizațiile criminale de la consumul licit și folosite ca precursori ai drogurilor.
- Comportamentul și gradul de conștientizare a populației, în special față de substanțele noi psihoactive, se situează la un nivel scăzut.

* Traficul de ființe umane

Traficul de persoane reprezintă un fenomen grav care aduce atingere drepturilor fundamentale ale omului. Victimele sunt recrutate și lipsite de libertate prin forță și/sau înșelăciune, în scopul exploatării sexuale, exploatării prin muncă, prin obligarea de a practica cerșetoria sau de a desfășura activități infracționale. Aceste categorii de persoane sunt exploatare de către traficanți, fiind obligate să le restituie acestora sume semnificative de bani, deseori fiind private de documentele de identitate, sechestrate, lipsite de libertate, izolate și supuse amenințărilor.

De asemenea, s-a constatat că acestea provin din zone cu dificultăți economice și sociale, dezvoltarea industriei sexuale și cererea de forță de muncă ieftină reprezentând două dintre cauzele existenței traficului de ființe umane. Factorul comun pentru care aceste persoane devin victime ale traficului este promisiunea unei vieți mai bune pentru acestea și/sau pentru familiile acestora.

Deși România este atât o țară-sursă pentru traficul de persoane, cât și țară de tranzit ca urmare a faptului că se situează în vecinătatea altor țări-sursă sau țări din Balcanii de Vest, numărul cetățenilor români identificați ca traficanți sau victime

ale traficului de ființe umane se menține relativ constant începând cu anul 2011.

Tendențe și factori de risc

- Apariția unor noi moduri de operare a grupărilor infracționale prin racolarea în scopul practicării de bunăvoie a prostituției
- Mobilitatea grupărilor infracționale în țările de destinație/exploatare îngreunează investigațiile structurilor de aplicare a legii
- Reorientarea grupărilor infracționale către destinații noi unde există o cerere mai mare pe piața sexuală, pentru cerșetorie și exploatare prin muncă
- Tendința de formare a unor grupări infracționale de trafic de persoane, fără o structură, ierarhii și roluri bine definite; constituirea acestora pe criterii familiale, de rudenie sau apartenență etnică
- Liberalizarea pieței muncii europene pentru muncitorii români poate să conducă la o consolidare a manifestării traficului de persoane în scopul exploatării prin muncă
- Utilizarea internetului pentru promovarea unor servicii sexuale și/sau pentru a realiza recrutări de persoane în acest scop

* Migrația ilegală

Formele organizate de migrație ilegală au drept scop obținerea de către grupări infracționale specializate a unor câștiguri bănești din partea imigranților, ca urmare a facilitării intrării sau șederii acestora într-o țară, prin încălcarea legislației acesteia.

România nu este o țară de destinație pentru fluxurile migratorii, iar datorită sistemului performant de supraveghere a frontierei de stat a fost în mică măsură folosită ca țară de tranzit. Cu toate acestea, din cauza faptului că România este tranzitată de trei rute principale de migrație către Europa de Vest, respectiv: ruta estică, ruta est-mediteraneană și ruta Balcanilor de Vest, fenomenul migrației ilegale se manifestă sub diverse forme, cele mai uzitate fiind traversarea ilegală a frontierelor verzi între punctele de control al trecerii, ascunderea în diverse mijloace de transport și utilizarea de către migranți a documentelor de identitate ori călătorie falsificate sau contrafăcute ori a documentelor valide aparținând altor titulari.

Grupurile criminale organizate care facilitează migrația ilegală sunt caracterizate printr-un grad ridicat de flexibilitate și o capacitate mare de a colabora eficient prin intermediul rețelelor proprii create la nivel transfrontalier.

Tendențe și factori de risc

- Grupurile criminale organizate exploatează cu rapiditate diferitele schimbări intervenite la nivelul structurilor de aplicare a legii, modificările legislative,

deschiderea unor noi rute de transport sau a celor mai puțin costisitoare din punct de vedere financiar, precum și a unor noi puncte de trecere a frontierei.

- Circulația pe rutele clandestine de trafic cu migranți a unor elemente provenind din comunități cu orientări fundamentalist islamice, inserția acestor persoane în statele de destinație făcându-se prin includerea lor în grupurile de imigranți - solicitanți de azil, beneficiari ai unor forme de protecție recunoscute în țările de tranzit și destinație

- Rețelele infracționale implicate în forme organizate de migrație ilegală sunt deseori implicate și în alte forme ale criminalității, precum falsificarea documentelor de călătorie, traficul de droguri, spălarea banilor etc.

- Amplificarea fenomenului migrației ilegale poate avea efecte negative asupra populației, atât în ceea ce privește accesul pe piața legală a forței de muncă, cât și din punct de vedere socioeconomic.

- Numărul semnificativ de cazuri de trecere ilegală la nivelul frontierelor terestre și maritime externe ale Uniunii Europene, în contextul situației politice instabile

* Frauda și evaziunea fiscală

Frauda și evaziunea fiscală limitează capacitatea statului de a colecta taxe și impozite, de a acumula venituri și de a-și pune în aplicare politica economică. Conform estimărilor, la nivelul Uniunii Europene, sume de bani nedeclarate și neimpozitate de ordinul zecilor de miliarde de euro se află în continuare în paradisuri fiscale, reducând veniturile fiscale naționale.

Conform datelor statistice Eurostat se constată că, deși economia subterană are o ușoară tendință de scădere în România, nivelul acesteia continuă să se situeze la o cotă ridicată față de media europeană - 18,4%.

Procesul de integrare europeană a condus la o înglobare a economiilor statelor membre, înregistrându-se un volum ridicat al tranzacțiilor transfrontaliere, precum și diminuarea costurilor și a riscurilor aferente acestor tranzacții. Procesul a generat avantaje enorme pentru cetățenii și întreprinderile europene, dar a creat provocări suplimentare pentru organele de aplicare a legii naționale în ceea ce privește cooperarea și schimbul operativ de informații.

În România se evidențiază o diversificare a formelor de manifestare și propagare a criminalității economico-financiare, atât în ceea ce privește fraudele fiscale, cât și munca la negru/gri, prin modalități noi de operare, generând efecte negative directe asupra bugetului general consolidat al statului, stabilității și competitivității mediului de afaceri.

Evaziunea fiscală continuă să producă prejudicii majore bugetului general consolidat al statului, în pofida faptului că, în ultima perioadă, fenomenul a cunoscut o ușoară diminuare, în principal, în zona evaziunii de masă*3),

consecință atât a măsurilor de combatere de ordin instituțional/legislativ adoptate de autorități, cât și a restrângerii piețelor financiare în perioadele restricțiilor fiscale.

*3) Realizată de către producătorii și comercianții de mică anvergură sau de grupări infracționale periferice.

Tendențe și factori de risc

- Eludarea sistemului de taxe și impozite pe fondul reorganizării organelor fiscale și al ajustării sistemului fiscal
- Creșterea numărului fraudelor vamale, inclusiv al celor din categoria mărfurilor subevaluate sau contrafăcute și a complexității și diversității aspectelor specifice fenomenului spălării banilor
- Rețelele infracționale implicate în activități evazioniste de amploare, care acționează independent în România sau în conexiune cu structuri similare din state comunitare, s-au orientat preponderent către tranzacțiile comunitare, acestea asigurându-le obținerea unor venituri substanțiale, facil și în condiții eficiente.
- Multiplicarea procedeelelor utilizate pentru spălarea banilor; amplificarea operațiunilor de fraudare a sistemelor de achiziții on-line, precum și a aparatelor electronice de jocuri de noroc
- Perpetuarea fraudelor din domeniul atribuirii contractelor de achiziții publice
- Frauda cu certificate verzi, prin intermediul cărora entitățile de tip evazionist reușesc să sustragă sume mari de bani prin fraudarea TVA și să monopolizeze comercializarea certificatelor verzi

* Contrabanda cu produse accizabile și alte operațiuni ilicite preferate de rețelele infracționale

Fenomenul infracțional al contrabandei se manifestă atât în interiorul teritoriului național, cât și la nivelul frontierei de stat, cauzele principale fiind criza economică și financiară înregistrată la nivel mondial, diferențele de accize aplicate de state, legislația diferențiată și permisivă în domeniu, precum și lungimea frontierei externe - peste 2.070 km.

În acest context este considerată oportună direcționarea, cu preponderență, a acțiunilor de control în special la nivelul infrastructurii portuare și frontierei verzi, în scopul limitării activităților ilicite la intrarea pe teritoriul național.

Ca modalități ilicite preferate de anumite grupări infracționale organizate rețin atenția:

- aditivarea produselor petroliere cu uleiuri minerale achiziționate de pe piața externă și comercializarea acestora pe piața autohtonă, ilegal, cu titlu de carburanți;

- declararea unor achiziții de băuturi alcoolice cu acciză zero, în realitate marfa fiind alcool pur, supus accizării;
- achiziționarea de legume și fructe, zahăr și ulei alimentar prin consemnarea în facturi a unor cantități inferioare celor reale;
- realizarea unor compensări ilegale de TVA în domeniul produselor IT&C, electronice, electrocasnice și textile importate, inclusiv prin interpunerea în circuitul comercial de firme-fantomă autohtone și străine.

Tendențe și factori de risc

- Diferențele de accize aplicate de statele membre ale Uniunii Europene și cele din afara Uniunii Europene, din imediata vecinătate
- Creșterea interesului grupărilor de criminalitate organizată pentru actele de contrabandă cu produse accizabile/de larg consum, ceea ce determină creșterea economiei subterane și afectarea bugetului general consolidat al statului

* Contrafacerea și infracțiunile care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală

În România, infracțiunile constatate pe linia drepturilor de proprietate intelectuală continuă să reprezinte un fenomen cu repercusiuni grave asupra încasărilor la bugetul general consolidat al statului, stabilității și competitivității mediului de afaceri.

La nivelul Uniunii Europene s-a constatat în ultimii ani o creștere a comerțului cu produse contrafăcute din domeniul sănătății - medicamente sau echipamente medicale, acest tip de infracțiune cauzând pierderi la nivelul bugetelor statelor membre și punând în pericol sănătatea și viața celor care folosesc aceste produse.

Tendențe și factori de risc

- Există premise ale creșterii numărului de infracțiuni săvârșite în acest domeniu.
- Extinderea activităților ilegale cauzează prejudicii mari firmelor care comercializează astfel de bunuri prin scăderea vânzărilor, ceea ce conduce, inclusiv, la scăderea investițiilor acestora în domeniul cercetării-dezvoltării.
- Pirateria software, precum și reproducerea frauduloasă a produselor textile/vestimentare continuă să genereze pierderi importante bugetului general consolidat al statului și producătorilor din acest domeniu.

* Corupția

Proliferarea rapidă a criminalității organizate, potențialul foarte ridicat de adaptare, precum și capacitatea de acțiune crescută a grupărilor de criminalitate organizată au determinat inclusiv un interes permanent al exponenților acestora de

vulnerabilizare și corupere a funcționarilor publici de la toate nivelurile.

Acesta reprezintă un aspect extrem de sensibil pentru România, mai ales din perspectiva monitorizării atente a Uniunii Europene în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare.

Comisia Europeană a publicat la începutul anului 2014 un studiu Eurobarometru care arată faptul că 34% dintre români, media europeană fiind de 26%, consideră că s-au realizat progrese în materia prevenirii și combaterii infracțiunilor de corupție, România având cea mai mare creștere din Uniunea Europeană la acest indicator în raport cu anul 2011. Acest rezultat demonstrează faptul că opinia publică percepe activitatea sistemului judiciar în acest domeniu ca fiind pozitivă, iar această încredere în eficiența sistemului este resimțită și în activitatea judiciară, în contextul în care din ce în ce mai multe persoane denunță fapte de corupție despre care iau cunoștință.

Ultimele studii de specialitate realizate în domeniu au concluzionat că piața achizițiilor publice din România nu s-a dovedit a fi competitivă și transparentă. Au fost cheltuite peste 10 miliarde euro anual pe contracte de achiziții publice atribuite prin intermediul Sistemului electronic de achiziții, însă aceasta sumă nu reprezintă decât a treia parte din valoarea estimată a fi contractată anual de autoritățile publice centrale și locale pentru achiziții de bunuri, servicii sau lucrări prin alte mijloace decât cele electronice autentice.

Au fost identificate inclusiv fapte de corupție săvârșite în scopul influențării procedurilor de achiziție pentru a deturna resursele financiare publice în interesul unor grupări din care făceau parte oameni de afaceri aflați, uneori, în legătură cu decidenți politici.

Tendințe și factori de risc

- Corupția conduce la denaturarea competiției legitime care ar trebui să existe între participanții din cadrul licitațiilor publice și are un efect negativ în ceea ce privește încrederea în autoritățile statului și sistemul de drept.
- Cazurile de corupție pot compromite funcțiile esențiale ale instituțiilor publice și ale firmelor/organizațiilor private.
- Apropierea funcționarilor publici prin natura atribuțiilor de serviciu de mediul infracțional și contactul cu mediul interlop pot conduce la coruperea acestora.

* Criminalitatea informatică

Internetul a revoluționat modul de viață și a contribuit la dispariția barierelor în societate. Oamenii au devenit din ce în ce mai dependenți de comunicații și de instrumentele bancare de tip electronic. Acest context oferă oportunități infractorilor și creează în mod constant noi "mărfuri" ilicite, reprezentate, în special, de informații cu caracter personal și/sau informații financiare sustrase în

mod ilegal, fraude legate de cardurile de plată și infracțiuni de pornografie infantilă prin intermediul sistemelor informatice.

Evaluarea amenințării pe care o prezintă criminalitatea organizată prin intermediul internetului și sistemelor informatice a evidențiat un trend ascendent în cazul infracțiunilor săvârșite de cetățeni români care au drept ținte cetățeni, firme sau instituții publice/private din alte state, precum și un număr tot mai mare de sesizări ale unor cetățeni români și firme care devin victime ale acestui tip de infracționalitate.

România este o sursă pentru criminalitatea informatică, înregistrându-se o creștere a numărului fraudelor săvârșite prin intermediul internetului, al celor cu carduri bancare, atacurilor informatice cu diverși viruși/troiieni informatici etc., precum și a infracțiunilor contra siguranței și integrității datelor informatice.

Tendințe și factori de risc

- Apariția unor noi moduri de operare, devenite din ce în ce mai complexe, care includ majoritatea infracțiunilor din sfera criminalității informatice
- Folosirea camuflajului informatic și deplasarea rapidă a autorilor faptelor de criminalitate cibernetică reprezintă unele dintre cele mai folosite metode de către infractori care conduc la neidentificarea și nerăspunderea penală a acestora.
- Creșterea numărului de infracțiuni cu carduri bancare săvârșite pe teritoriul României și al celor comise în străinătate de cetățenii români, prin confecționarea și folosirea echipamentelor de skimming/fraudarea tranzacțiilor efectuate la ATM-uri și POS-uri sau prin declanșarea unor atacuri informatice care vizează clienții unor instituții bancare în scopul devalizării conturilor bancare ale acestora și transmiterii sumelor sustrase în conturi bancare de la nivelul altor state
- Creșterea numărului de infracțiuni săvârșite de cetățeni români în state din afara Uniunii Europene în care nu s-au implementat coduri de identificare personală pentru cardurile bancare
- Creșterea numărului de accesări neautorizate ale adreselor de poștă electronică ale persoanelor private, instituțiilor publice sau întreprinderilor private, în scopul săvârșirii de fraude cibernetic

III. OBIECTIVE ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

La nivelul Uniunii Europene, ca urmare a analizării în cadrul COSI - Comitetul permanent pentru securitate internă a propunerilor statelor membre, precum și a raportului SOCTA 2013, au fost stabilite următoarele priorități care fac parte din Ciclul de politici ale Uniunii Europene 2014-2017, respectiv:

- a) migrație ilegală;
- b) criminalitatea organizată îndreptată împotriva proprietății;

- c) droguri;
- d) arme de foc;
- e) traficul de ființe umane;
- f) bunuri contrafăcute;
- g) criminalitatea informatică;
- h) fraudele la regimul accizelor și al taxelor pe valoare adăugată în domeniul achizițiilor intracomunitare.

În acest context, Strategia națională stabilește următoarele obiective generale, obiective specifice și direcții de acțiune aferente acestora:

Obiectivul general nr. 1: Prevenirea și combaterea criminalității organizate, transfrontaliere și terorismului

Obiectiv specific nr. 1.1: Creșterea capacității operaționale pentru prevenirea, anticiparea și combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism

Direcții de acțiune:

1. Identificarea și destructurarea rețelelor infracționale, a celor specializate în traficul de droguri, precum și a celor de terorism
2. Asigurarea securității, performanței și disponibilității sistemelor informaționale ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne
3. Extinderea rețelei privind schimbul securizat de informații ale Europol, pentru toate structurile competente implicate în lupta împotriva criminalității organizate
4. Îmbunătățirea colectării structurate a datelor/informațiilor și a instrumentelor de analiză a acestora în cadrul activităților informativ-operative și de cercetare penală
5. Eficientizarea sistemelor de prevenire și a mecanismelor de alertă timpurie în scopul anticipării amenințărilor, prevenirii, depistării și urmăririi infracțiunilor grave
6. Reducerea cererii și ofertei de droguri, precum și consolidarea cercetării, evaluării și informării
7. Extinderea cooperării și acțiunilor de prevenire și combatere a formelor de criminalitate gravă
8. Susținerea, potrivit competențelor și responsabilităților instituționale, a demersurilor de prevenire și combatere a terorismului, desfășurate în formatul Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului

Obiectiv specific nr. 1.2: Combaterea criminalității organizate transfrontaliere - îmbunătățirea cooperării în domeniu

Direcții de acțiune:

1. Extinderea și intensificarea cooperării internaționale și participarea

structurilor cu atribuții în domeniul criminalității grave și organizate în cadrul politicilor Uniunii Europene

2. Consolidarea capacității de luptă împotriva criminalității transfrontaliere

3. Dezvoltarea instrumentelor juridice fondate pe recunoaștere reciprocă pentru facilitarea anchetelor penale și a operațiunilor comune, atât cu statele Uniunii Europene, cât și cu statele terțe

4. Realizarea interoperabilității diferitelor sisteme informatice/informaționale utilizate de structurile statelor membre cu atribuții în domeniu, inclusiv în cadrul operațiunilor comune

5. Continuarea pregătirii personalului în domeniul cooperării cu alte state ale Uniunii Europene și utilizării instrumentelor europene

Obiectiv specific nr. 1.3: Prevenirea și combaterea traficului de persoane, inclusiv prin creșterea nivelului de conștientizare a categoriilor sociale vulnerabile și a gradului de protecție a victimelor traficului de persoane

Direcții de acțiune:

1. Dinamizarea activităților de prevenire a traficului de persoane, implicarea societății civile, a instituțiilor și specialiștilor de la nivel național și local, concomitent cu intensificarea cooperării internaționale și facilitarea participării victimelor traficului în cadrul procedurilor judiciare

2. Identificarea și destructurarea rețelelor infracționale specializate în traficul de persoane și migranți

3. Creșterea nivelului de conștientizare a populației în ansamblu și a grupurilor de risc privind implicațiile traficului de persoane

4. Creșterea gradului de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane și cooperarea cu societatea civilă

Obiectivul general nr. 2: Prevenirea și combaterea macrocriminalității, în special a criminalității economico-financiare și corupției

Obiectivul specific nr. 2.1: Prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și a altor forme ale criminalității economico-financiare

Direcții de acțiune:

1. Redimensionarea și intensificarea activităților informativ-operative și de cercetare penală pentru fapte de evaziune fiscală, contrabandă și infracțiuni care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală

2. Accelerarea măsurilor de prevenire și combatere a evaziunii fiscale, concomitent cu reducerea economiei subterane și generarea unui mediu de afaceri în care competiția să se desfășoare fără distorsiuni

3. Accentuarea de către GIS a măsurilor de prevenire și combatere a tuturor

formelor de manifestare a macrocriminalității, protejarea teritoriului vamal național și european, a celui cu produse cu regim special împotriva produselor contrafăcute, precum și a traficului și comerțului ilegal cu produse accizabile

4. Orientarea aparatului informativ-operativ în scopul identificării persoanelor și firmelor implicate și a modalităților de acțiune ilegală circumscrise macrocriminalității

5. Coordonarea unitară și coerentă de către GIS a măsurilor ofensiv-anticipative, folosind oportunitățile mecanismelor comune de evaluare a mediului de securitate

6. Constituirea formatelor de cooperare și colaborare, sub aspectul grupurilor speciale multidisciplinare de tip task-force

7. Crearea unui cadru de cooperare interinstituțională a organismelor guvernamentale de reglementare, de acordare a licențelor, a autorizațiilor, a contractelor de achiziții sau a subvențiilor

8. Eficientizarea activităților de identificare și indisponibilizare în vederea confiscării produselor infrafracțiunilor și creșterea nivelului de recuperare a prejudiciilor în cauzele privind infrafracțiuni economico-financiare și de spălare a banilor

9. Crearea unor structuri complexe de investigare sub coordonarea operațională a GIS, formate din reprezentanții tuturor instituțiilor cu atribuții, în scopul asigurării unor acțiuni unitare, după modelele care funcționează în statele membre ale Uniunii Europene

10. Creșterea gradului de sensibilizare și conștientizare a cetățenilor cu privire la riscurile la care se supun prin implicarea în economia subterană

11. Combaterea infrafracțiunilor de spălare a banilor și diminuarea cumulării și transferării de fonduri obținute ilegal, în străinătate

12. Accelerarea măsurilor de prevenire și combatere a contrafacerii mărfurilor și produselor din diferite domenii, cum ar fi: agroalimentar, sanitar-farmaceutic

Obiectivul specific nr. 2.2: Prevenirea și combaterea corupției

Direcții de acțiune:

1. Monitorizarea planurilor sectoriale de acțiune pentru implementarea la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Strategiei naționale anticorupție

2. Abordarea comprehensivă a acțiunilor anticorupție pentru promovarea unei gestionări coerente la nivel instituțional privind prevenirea și detectarea practicilor de corupție sau a conflictelor de interese

3. Dezvoltarea unor mecanisme eficiente de realizare a unor evaluări sistematice privind riscurile de corupție în zonele considerate vulnerabile

4. Prevenirea și combaterea actelor de corupție conexe infrafracțiunilor de contrabandă și evaziune fiscală

5. Creșterea gradului de conștientizare a populației privind consecințele

corupției și colaborarea cu structurile statului care au atribuții în domeniul combaterii corupției

Obiectivul general nr. 3: Creșterea gradului de siguranță și protecție a cetățeanului

Direcții de acțiune:

1. Dezvoltarea de politici coerente în domeniul prevenirii criminalității și promovarea rolului activ al comunității și cetățeanului în asigurarea climatului de ordine și siguranță publică
2. Eficientizarea activității de combatere a infracțiunilor contra persoanei, a patrimoniului, precum și la regimul armelor, munițiilor și substanțelor periculoase
3. Creșterea nivelului de siguranță rutieră, feroviară, navală și aeriană
4. Asigurarea protecției patrimoniului cultural național și a ecosistemelor naturale naționale
5. Creșterea calității serviciului de ordine și siguranță publică în beneficiul cetățeanului
6. Creșterea capacității de intervenție și a mobilității structurilor de ordine și siguranță publică, în vederea asigurării unei reacții rapide și eficiente în cazul producerii unor situații speciale și de criză
7. Dezvoltarea procesului integrat de gestionare a situațiilor speciale și de criză de ordine și siguranță publică și a consecințelor acestora

Obiectivul general nr. 4: Creșterea nivelului de securitate a persoanelor fizice/juridice și entităților statului în spațiul cibernetic

Obiectivul specific nr. 4.1: Creșterea capacităților de răspuns la problemele cu care se confruntă cetățenii și mediul de afaceri

Direcții de acțiune:

1. Participarea, potrivit competențelor, la dezvoltarea planurilor de punere în aplicare a Strategiei de securitate cibernetică a României, (aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 271/2013)
2. Dezvoltarea instrumentelor tehnice - percheziții informatice, acces și prelucrare de date - și a instrumentelor de investigare și monitorizare prin internet în domeniul investigării criminalității informatice
3. Contribuția la asigurarea la nivel național a caracterului unitar al procedurilor de protecție a rețelelor și sistemelor informatice de interes pentru ordinea și siguranța publică
4. Eficientizarea și asigurarea interoperabilității și securității infrastructurilor IT&C, precum și a capacităților logistice, prin adaptarea conceptuală, structurală

și acțională cu dimensiunile și atribuțiile specifice

5. Îmbunătățirea capacității de prevenire, investigare și combatere a criminalității informatice

6. Participarea activă și contribuția în cadrul Centrului European pentru Infracțiuni Informatică de la nivelul Europol

7. Consolidarea cooperării în domeniu, îndeosebi pentru regiunea Mării Negre și parteneriatul estic

Obiectivul general nr. 5: Consolidarea frontierei de stat, gestionarea problematicii migrației ilegale, azilului și integrarea străinilor

Obiectivul specific nr. 5.1: Consolidarea frontierelor externe ale Uniunii Europene

Direcții de acțiune:

1. Implementarea de noi tehnologii de supraveghere și control la frontiera externă a Uniunii Europene, precum și dezvoltarea celor existente, în funcție de situația operativă și de analizele de risc efectuate

2. Dezvoltarea și modernizarea infrastructurii și certificarea punctelor de trecere a frontierei conform standardelor europene și necesităților impuse de traficul de mărfuri și pasageri

3. Întărirea cooperării și a schimbului de informații între structurile și instituțiile componente ale Grupului interministerial român pentru managementul integrat al frontierei de stat

4. Asigurarea participării personalului la programele de pregătire specifice din țară și străinătate

5. Asigurarea cheltuielilor necesare mentenanței tuturor echipamentelor și sistemelor destinate combaterii infracțiunilor din competența de investigare, precum și celor destinate supravegherii și controlului frontierei de stat

6. Dezvoltarea sistemului european de supraveghere a frontierelor

7. Dezvoltarea contribuției României în cadrul inițiativelor de cooperare regionale, internaționale, în special în cadrul agențiilor europene cu atribuții în domeniul managementului frontierei, combaterea infracționalității transfrontaliere etc.

8. Continuarea implementării acquis-ului Schengen

9. Funcționarea, întreținerea și securitatea Sistemului informatic național de semnalări, asigurarea accesului autorităților naționale competente la acesta, precum și participarea României la Sistemul de informații Schengen

Obiectivul specific nr. 5.2: Combaterea migrației ilegale și dezvoltarea unei politici de returnare adecvate

Direcții de acțiune:

1. Întărirea capacității administrative a structurilor cu atribuții în domeniul combaterii migrației ilegale
 2. Întărirea cooperării și a schimbului de informații între autoritățile competente în domeniul prevenirii și combaterii migrației ilegale
 3. Susținerea eforturilor Uniunii Europene pentru dezvoltarea politicilor în domeniul returnării și readmisiei
 4. Întărirea controlului legalității șederii cetățenilor proveniți din state terțe pe teritoriul României și punerea în aplicare a măsurilor de returnare și a celor restrictive
 5. Dezvoltarea cooperării cu țările terțe cu potențial migrator
- Obiectivul specific nr. 5.3: Întărirea și dezvoltarea în România a tuturor componentelor Sistemului european comun de azil.

Direcții de acțiune:

1. Consolidarea capacității administrative a structurilor cu atribuții în domeniul azilului
2. Asigurarea accesului neîngrădit la procedura de azil și respectarea principiului nereturnării
3. Asigurarea condițiilor de trai pentru solicitanții de azil, în conformitate cu standardele internaționale în vigoare
4. Asigurarea compatibilității și interoperabilității cu sistemele de azil din alte state membre și cooperarea cu Biroul European de Sprijin pentru Azil
5. Asumarea obligațiilor de către România privind relocarea și participarea activă a României la eforturile internaționale pentru identificarea unor soluții de reglementare durabile pentru persoanele aflate în nevoie de protecție internațională

Obiectivul general nr. 6: Dezvoltarea capacității administrative și operaționale a structurilor cu atribuții în domeniul ordinii și siguranței publice

Obiectiv specific nr. 6.1: Eficientizarea managementului resurselor umane, logistice și financiare

Direcții de acțiune:

1. Stabilirea unui raport optim între resursele umane, logistice și financiare alocate, în funcție de volumul și complexitatea activității și rezultatele așteptate
2. Implementarea unor instrumente moderne de lucru pentru realizarea unui management integrat al resurselor umane, logistice și financiare
3. Dezvoltarea infrastructurilor IT&C, precum și a capacităților logistice, prin adaptarea conceptuală, structurală și acțională cu dimensiunile, specificul și atribuțiile structurilor

4. Reproiectarea sistemului de formare profesională și a cadrului incident sistemului de recrutare, selecție și promovare a resurselor umane, potrivit nevoilor instituționale

5. Creșterea calității serviciilor, reducerea birocrației și simplificarea procedurilor administrative

6. Dezvoltarea și implementarea unei strategii sanitare profilactice, reprezentată de prevenirea îmbolnăvirilor, promovarea și consolidarea sănătății personalului pentru menținerea și întărirea capacității de efort a personalului

7. Identificarea de noi metode, proceduri și instrumente de lucru în scopul eficientizării activității și creșterii capacității administrative instituționale

8. Îmbunătățirea comunicării publice, interacțiunii cu mass-media, organizarea de campanii de comunicare publică

Obiectiv specific nr. 6.2: Îmbunătățirea proceselor decizionale și creșterea capacității de absorbție a fondurilor europene

Direcții de acțiune:

1. Creșterea capacității de planificare strategică și bugetară

2. Dezvoltarea unui mecanism de monitorizare și evaluare a serviciilor publice prestate de structurile Ministerului Afacerilor Interne și corectarea derapajelor de la parametrii previzionați

3. Dezvoltarea capacității de atragere a fondurilor nerambursabile, în corelare cu obiectivele strategice instituționale

4. Inițierea și desfășurarea procesului de pregătire la nivel instituțional ocazionat de preluarea de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019

5. Dezvoltarea componentei de analiză a informațiilor, la nivel operațional, tactic și strategic

IV. INDICATORI DE PERFORMANȚĂ

Indicatorii cantitativi și calitativi, aferenți activităților concrete stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor și direcțiilor de acțiune, sunt detaliați în Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale și asumați de către structurile responsabile.

V. IMPLICAȚII PENTRU BUGET

Resursele financiare necesare implementării Strategiei naționale provin, în principal, din fonduri de la bugetul de stat, precum și din fonduri externe nerambursabile.

VI. ETAPE URMĂTOARE

* Punerea în aplicare a Strategiei naționale

Implementarea prezentei Strategii naționale constă în totalitatea activităților prin care aceasta este pusă în aplicare, prin elaborarea și aplicarea unui plan de acțiuni corespunzător.

Planul de acțiuni pentru Implementarea Strategiei naționale de ordine și siguranță publică 2015-2020 reprezintă instrumentul de implementare a Strategiei și conține termene, instrumente manageriale, indicatori de performanță și cheltuieli necesare implementării Strategiei naționale, acesta stabilind totodată acțiunile și responsabilitățile concrete ce revin fiecărei instituții/structuri cu atribuții în domeniu.

Implementarea Strategiei naționale revine fiecărei instituții/structuri, prin prisma strategiilor naționale sectoriale, ce vor asigura o abordare integratoare a problematicilor/domeniilor de referință.

Pentru îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale participă și alte structuri de aplicare a legii și instituții ale statului, precum și organizații neguvernamentale, potrivit competențelor și în condițiile legii.

* Monitorizare și evaluare

Procesul de monitorizare a Strategiei naționale implică activități semestriale de colectare și analiză a datelor prevăzute în planul de acțiuni, ce se actualizează anual, precum și măsurarea rezultatelor, pentru a putea aprecia gradul de atingere a obiectivelor, contribuția diferitelor activități, dar și pentru a putea lua măsuri corective în cazul obiectivelor asumate neîndeplinite.

Scopul monitorizării este de a identifica sincopel și de a dispune corecțiile subsecvente necesare fundamentării procesului de luare a deciziei, asigurând deopotrivă transparență și o bază pentru viitoarele acțiuni de evaluare.

Evaluarea Strategiei naționale se realizează anual sau ori de câte ori situația o impune și se fundamentează pe informațiile colectate în cadrul procesului de monitorizare, având ca scop elaborarea unei analize generale cuprinzătoare - Raport de evaluare privind rezultatele îndeplinite prin intermediul Strategiei naționale, precum și emiterea unor recomandări privind realizarea acțiunilor ulterioare.

Rolul de integrator al monitorizării și evaluării Strategiei naționale de ordine și siguranță publică 2015-2020, inclusiv prin prezentarea unor rapoarte de stadiu și de evaluare, revine Direcției generale management operațional din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

